

[**Anna Westergaard.**] findes altsaa, og vi har dog ikke katastrofale paaviselige Resultater heraf.

Med Hensyn til Begrebsforvirringen findes den ikke paa *min* Side. Det vil til sin Tid vel kunne læses paa Tryk, hvad det var jeg sagde, og deri vil der ikke findes Spor af Begrebsforvirring.

Indenrigsministeren (Kjær): Det er muligt, at de visiterende Lægers Antal ikke er tilstrækkeligt, men saa aabner Lovforslaget, saadan som det foreligger, vid Adgang til, at der kan ansættes flere, nemlig hvis de paagældende kommunale Myndigheder udtrykker Ønske derom.

Jeg kan saa i øvrigt kun sige til det ærede Medlem, at jeg glæder mig ogsaa til at se hendes Udtalelser paa Tryk for at faa endnu en Gang fastslaaet, hvad jeg har fastslaaet to Gange heroppe.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ingeborg Hansen: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændringer i Gældsbe- grænsningsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1299).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændringer i Gældsbe- grænsningsloven, efter at Forslaget er vedtaget i det andet høje Ting.

Lovgivningen om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom, der senest er forlænget ved Lov af 30. Marts 1946, vil ifølge denne Lov ophøre at have Gyldighed fra 30. Juni 1947.

Imidlertid synes de Forhold, der gav Anledning til Lovgivningens Indførelse, fortsat at bestaa, idet den af de ekstraordinære Forhold fremkaldte Pengerigelighed stadig indebærer Fare for Investeringer i faste Ejendomme ud over, hvad disses normale Afkastninger kan motivere. Det synes der for endnu ikke forsvarligt at lade Lovgivningen ophøre, hvorfor den foreslaas forlænget indtil 30. Juni 1948, dog stadig saaledes, at Loven til enhver Tid vil kunne ophæves ved kongelig Anordning.

Samtidig foreslaas en Tilføjelse til § 3, hvorefter Forskrivninger, der udstedes til Statskassen til Sikkerhed for afdragsvis Betaling af Tilbagebetalingsbeløb i Medfør af Lovene Nr. 479 og 500 af 9. Oktober 1945 med senere Tillæg, undtages fra de almindelige Bestemmelser om Laanegrænse i Gældsbe- grænsningsloven. De nævnte to Love handler om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v. omfattet af Loven af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger og om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse. Ifølge disse Love kan Revisionsudvalget for tyske Betalinger til- lade, at et endeligt fastsat Tilbagebetalings- beløb afvikles over en Periode af indtil 10 Aar. Finansministeriet træffer i saadanne Tilfælde Bestemmelse om Afviklingsperi- odens Længde og de nærmere Vilkaar for Beløbets Betaling. Ved Indfordringen af Tilbagebetalingsbeløbene har det vist sig, at det i mange Tilfælde ikke er muligt for de paagældende at udrede Beløbet kontant, medens Finansministeriet paa den anden Side ofte ikke anser det for forsvarligt at bevilge afdragsvis Betaling over en længere Periode, medmindre der kan stilles en vis Sikkerhed for Skylden. I Tilfælde, hvor de paagældende alene vil kunne anvise fast Ejendom til Sikkerhed, men hvor Gælds- begrænsningsloven hindrer Tinglysning af Pant, har Finansministeriet derfor maattet overveje at foretage Udlæg i Ejendommene og begære dem stillet til Auktion. Da dette maa anses for u hensigtsmæssigt, foreslaas det, at der tilvejebringes Hjemmel for, at de omhandlede Forskrivninger kan tinglyses uden Hensyn til den sædvanlige Laane- grænse. Endvidere foreslaas en Ændring i § 6, hvorefter Medlemmer af Københavns Fondsbørs kan afgive Erklæringer i Lighed med de øvrige i Paragraffens andet Stykke nævnte Personer.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovfor- slaget til velvillig Behandling i det høje Ting.